

Ötödjére és végül a megtámadott határozat az arányosság elvével összefüggésben értelmezett EK 10. cikkbe ütközik.

- (¹) Az Európai Közösséget Létrehozó Szerződés 81. cikke alapján megindított eljárásról (COMP/F/38.456. sz. ügy – Bitumen [NL]) szóló, 2006. szeptember 13-i 2007/534/EK bizottsági határozat (az értesítés a C[2006] 4090. számú dokumentummal történt) (HL 2007., L 196, 40. o.).
- (²) Az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáféréséről szóló, 2001. május 30-i 1049/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 145., 43. o.; magyar nyelvű külön kiadás 1. fejezet, 3. kötet, 331. o.).

2008. szeptember 16-án benyújtott kereset – Regione autonoma della Sardegna kontra Bizottság

(T-394/08. sz. ügy)

(2008/C 285/93)

Az eljárás nyelve: olasz

Felek

Felperes: Regione autonoma della Sardegna (képviselők: A. Fantozzi, P. Carrozza és G. Mameli ügyvédek)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

- Az Elsőfokú Bíróság semmisítse meg az „1998 évi 9. sz. tartományi törvény – az N 272/98 sz. támogatás visszaélésszerű felhasználása” támogatási programról szóló, 2008. július 3-i bizottsági határozatot (C1/2004 Olaszország – SG-Greffe [208] D/204339 sz. állami támogatás).

Jogalapok és fontosabb érvek

A Regione Sardegna által kibocsátott 1998. március 11-i 9. sz. tartományi törvény ösztönző hitellehetőségeket írt elő a szállodaipari ágazat átalakítása és javítása terén. A Bizottság jóváhagyta az így bevezetett támogatási programot. Az alperes ennek ellenére 2008. július 3-án közölte az olasz kormánnyal a jelen keresettel megtámadott határozatot. E határozat szerint a kérdéses támogatási program keretében kedvezményeket kaptak olyan beruházások, amelyek tekintetében a projektek megvalósítását megelőzően nem nyújtottak be támogatás iránti kérelmet, ami sérti a Regionális Állami Támogatásokról szóló iránymutatást (¹).

A felperes állításainak alátámasztása végett lényeges eljárási szabályok megsértésére hivatkozik az indokolás ellentmondásos-

sága tekintetében, valamint amiatt, mert a határozat irrelevánsnak minősítette a kedvezményezetteknek az „öztönző hatás” értékelésébe és ezzel „a támogatás szükségessége” feltétel értékelésébe vetett bizalmát.

E tekintetben a felperes különösen arra hivatkozik, hogy a kedvezményezettek bizalmának helyes értékelésének annak megfelelő súlyú figyelembe vételére kellett volna vezetnie a Bizottságot, hogy a kérdéses támogatás:

- tökéletesen illeszkedik egy hatályos és jogszerű program keretébe, ahol a támogatás odaítélése független attól, hogy a beruházások már megkezdődtek-e vagy sem;
- tartományi törvény útján került bevezetésre, amelyet annak tényleges lehetősége nélkül hagytak jóvá, hogy „A Regionális Állami Támogatásokról szóló iránymutatás” befolyásolhatta volna a meghozatalához vezető jogalkotási eljárást, mivel ezt a törvényt mindössze egy nappal az említett iránymutatásnak a Hivatalos Lapban való közzététele után fogadták el;
- ténylegesen ösztönző hatású volt, mivel a kedvezményezett vállalkozásokat éppen a támogatási intézkedésbe vetett bizalom ösztönzött bizonyos cselekmények véghezvitelére.

A Bizottság tehát hibát követ el, amikor a támogatás ösztönző hatását azon nem bizonyított állítás alapján kívánja értékelni, hogy a kedvezményezett a beruházásokat a támogatástól függetlenül valósította meg, tekintve, hogy a kérelmet nem annak megkezdése előtt nyújtotta be.

A Bizottság értékelésének téves voltát egyértelműen jelzi, hogy lehetetlen abból kiindulni, hogy a 9/1998 sz. tartományi törvény kezdettől fogva összhangban állt az említett 1998. évi iránymutatással.

Az alperes hibát követ el azáltal is, hogy értékelését nem eljárási, hanem arra a „anyagi jogi” követelményre alapítja, hogy a támogatásnak a közös piaccal összeegyeztethetőnek kell lennie, aminek során azt vélelmezi, hogy a beruházást megelőző kérelem hiányában nincs ösztönző hatás, ezt a regionális állami támogatások esetében először az iránymutatás írta elő, így az előzetesen nem volt ismert, sem pedig előre látható.

Az alperes értékelése ezen kívül, úgy tűnik, az EK-Szerződés 88. cikkét, valamint a 659/99/EK rendeletet is sérti, mivel a megtámadott határozatból teljesen hiányzik annak indokolása, miért minősülnek a kérdéses támogatások jogellenesek, nem pedig visszaélésszerűek, noha az intézkedésnek visszaélésszerűen megvalósított támogatáskénti minősítése főszabály szerint kizárja a visszatérítetést.

(¹) HL C 74., 1998.3.10., 9. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 1. kötet, 226. o.